

Kidogo Post

Voorjaars editie

Nummer 9

April 2008

De eerste maanden in Kampala

Leren en begrijpen door mee te doen!

1

De boeken van Vodafone zijn aangekomen.

En het rode boekje is een grote hit!

7

Welkom Marleen!

Inmiddels is Marleen alweer een paar maandjes in Uganda. En niet alleen in dit prachtige land, maar ook binnen de Kidogo club heten wij haar graag, van harte welkom! Marleen is goed aangekomen, gesetteld in een appartement en ze heeft haar eerste bezoeken in Banda al gebracht. Hier was ze een tijdje op zoek naar een doelgroep waar zij zich graag het komende jaar voor in wil zetten. En zoals u in haar artikel zult lezen, heeft zij voor een groep vrouwen in Banda zone 3 gekozen en de vrouwen kozen voor haar:)

In deze voorjaars editie, zult u meer lezen over deze vrouwengroep en Marleen's werkwijze. Ook schrijft Floor Verbeek hoe het verloopt met de Creamland school en brengen we u graag op de hoogte van het Vodafone boeken project. Zouden de boeken het Afrikaanse continent al bereikt hebben na al die toestanden in Kenia? Als laatste informeren we u graag over de financiële stand van zaken binnen de Kidogo Stichting.

Namens ons allen wensen wij u veel leesplezier!

Een eerste reflectie

Al weer ruim 2 maanden in Kampala en de hoogste tijd voor een eerste reflectie op mijn ervaringen in Banda de afgelopen weken.

Want in de relatief korte tijd dat we hier nu zijn heb ik voor mijn gevoel al zo enorm veel gezien, gehoord, gedaan en geleerd! Het is altijd goed om eens in de zoveel tijd even stil te staan bij wat je allemaal gedaan hebt, om terug te kijken en je te realiseren dat, hoe snel de dagen soms ook voorbij lijken te vliegen, iedere dag hier in Uganda er een is van nieuwe informatie, kennis, contacten, inzichten, woorden, geuren, geluiden en bovenal: leren.

Vervolg van Marleen

Leren om mij te verplaatsen in 'de ander', om te begrijpen hoe 'de dingen' hier werken, hoe mensen met elkaar omgaan, hoe vrouwen in Banda leven, wat hen bezighoudt, wat voor problemen zij in hun dagelijks leven ondervinden en hoe zij hier een oplossing voor proberen te vinden. En zo nog heel veel meer dingen die het dagelijks leven van vrouwen in Uganda aangaan, waarin ik mij de komende maanden verder wil verdiepen. Om met vrouwen in Banda te kunnen werken en te kunnen bijdragen aan het verbeteren van hun leefsituatie door het ondersteunen van initiatieven die uit henzelf komen, vind ik het heel belangrijk om meer inzicht te krijgen in de manier waarop vrouwen hun levens leven. En hoe zij tot bepaalde keuzes komen, hoe initiatieven wel of niet zullen werken, wat ervoor nodig is en hoe vrouwen door samen te werken hun problemen willen en kunnen aanpakken. En dit inzicht denk ik vooral te krijgen door zoveel mogelijk met de vrouwen te zijn, met ze te praten, te vragen, kijken, luisteren en vooral ook door mee te doen. En dat is eigenlijk echt antropologie: leren en begrijpen door mee te doen, participerende observatie. Blijkt mijn studie nog van pas te komen!

Dit gevoel of deze overtuiging heeft gemaakt dat ik besloten heb om mij voor de komende tijd te richten op een

specifieke groep vrouwen in een van de armste zones van Banda, B3 genaamd.

Dit had ik niet vantevoren bedacht, maar is langzaam ontstaan tijdens mijn rondwandelingen met Halima door Banda. Voor degenen die niet weten wie Halima is; Halima is een vrouw die zelf in Banda woont en daar actief is als lokale leider, Local Councillor, als community worker en HIV/AIDS councillor en een spaar- en kredietcoöperatie in Banda runt. Een heel actieve, hartelijke en open vrouw met een gigantisch netwerk aan contacten binnen Banda. Vanuit Nederland had ik al contact met haar en hadden we afgesproken dat zij mij een tijd mee zou nemen op sleeptouw om een indruk te kunnen krijgen van het leven van vrouwen in Banda en de initiatieven en vrouwengroepen die hier actief zijn. En inmiddels is dit 'meelopen' eigenlijk overgegaan in een samenwerking. De eerste weken ben ik veel met Halima op pad geweest. We hebben veel vrouwen gesproken en een paar vrouwengroepen bezocht. Tijdens een van die wandelingen liepen we door B3, een zone gesitueerd langs de snelweg naar Jinja. Hier spraken we met een paar vrouwen die gefrituurde cassave verkopen. We vroegen hen of er in B3

vrouwengroepen actief waren. Ze vertelden ons dat die er niet zijn, maar dat ze wel heel graag een groep wilden vormen. Dat wilden ze al langer maar was er tot dan toe nog niet van gekomen. En nu wij er toch waren, vroegen ze ons of wij hen wilden helpen bij het vormen van een groep, omdat ze niet goed wisten waar en hoe te beginnen.

We hebben hen toen gevraagd om geïnteresseerde vrouwen te mobiliseren voor een eerste meeting.

Vervolg van Marleen

Bij deze meeting waren ongeveer twintig vrouwen aanwezig. Samen met Halima probeerden we uit te zoeken waarom deze vrouwen een groep wilden vormen, waarom er nog niet eerder een groep gevormd was en wat de vervolgstappen zouden zijn. Redenen die genoemd werden door vrouwen om een groep te willen vormen waren onder andere om kennis en ervaring op het gebied van werk uit te wisselen, om van elkaar nieuwe skills te leren, om een revolving fund op te starten waarbij vrouwen gezamenlijk geld sparen en kleine bedragen kunnen lenen uit de gezamenlijke spaarpot, en om te delen zowel in problemen als in vreugde. De meeting erop hebben we een workshop gedaan waarin de vrouwen in verschillende stappen tot een gezamenlijk antwoord kwamen op de vraag wat ze wilden bereiken als groep; wat ze precies wilden gaan doen. Dingen die hieruit naar voren kwamen waren onder andere dat ze een revolving fund willen starten, willen leren lezen en schrijven, dat ze van elkaar nieuwe skills willen leren in onder andere handcrafts maken en ze drama en sport middagen willen organiseren. Zoals ook in de andere meeting benadrukten we dat ze goed moesten nadenken over hoe ze zelf als groep elkaar kunnen helpen, dat wij er niet zijn om hen te vertellen wat ze moeten doen en dat ze

zelf verantwoordelijk zijn voor het oprichten, richting geven aan en voortbestaan van de groep. Halima en ik zijn er alleen maar om hen te begeleiden in dit proces, de ideeën en het initiatief moeten vanuit henzelf komen. De ideeën waarmee ze kwamen en de manier waarop ze hieraan dachten vorm te kunnen geven, gaven wel aan dat ze zich hier bewust van waren.

Een idee dat we inmiddels wel de wereld uit hebben geholpen was de hoop die sommige vrouwen in eerste instantie toch wel hadden dat ik er was om hen een zak met geld te geven en ze dit zouden kunnen gebruiken om bijvoorbeeld eten van te kopen of schoolgeld voor hun kinderen van te betalen. We hebben ze heel duidelijk uitgelegd dat dit niet de reden is waarvoor ik hier ben en dat het vooral ook geen duurzame oplossing is voor hun problemen. Daarnaast hebben we ze verteld dat we veel meer zullen gaan kijken naar hoe zij als groep met elkaar tot oplossingen voor bepaalde problemen kunnen komen. En dat zij hierin vooral zelf degenen zijn die moeten werken. Alleen met hun eigen inzet en commitment kan de groep een succes worden en kunnen ze bereiken wat ze willen.

Inmiddels hebben we vier meetings gehad en zit dit idee er voor ons gevoel wel ingebakken.

Omdat maar heel weinig vrouwen in de groep Engels kunnen heb ik iemand gezocht en gevonden die mij zal vergezellen tijdens deze bezoeken en zal helpen met vertalen. Dat is Linda, een vriendin van Halima en ook community worker die heel veel vrouwen in Banda kennen. Zij is bij drie van de vier meetings met de groep aanwezig geweest en we zijn al verschillende keren samen op pad geweest. Ik ben hartstikke blij met onze samenwerking!

Daarmee zijn er ook vrouwen afgevallen die gehoopt hadden op een makkelijke manier wat geld te kunnen ontvangen. En zijn er ook weer nieuwe vrouwen bijgekomen, want bij de laatste meeting waren er veertig vrouwen aanwezig!

Nadat we in de derde meeting dieper waren ingegaan op de 'structuur' van een groep, de taken en verantwoordelijkheden van verschillende leden van een executive committee en de vrouwen hebben laten nadenken over wat zij zien als kwaliteiten en eigenschappen van good leadership, hadden we afgelopen week verkiezingen georganiseerd waarbij de leden van het executive committee gekozen zouden gaan worden.

Vervolg van Marleen

Dat is goed gegaan en hoewel het een tijdelijk executive committee is dat eerst een aantal maanden op proef zal functioneren, is de groep nu in ieder geval 'in existence' en is er zelfs een naam:

Balikyewunya women's group
Met deze naam willen de vrouwen hun omgeving laten zien dat zij zich niet laten ontmoedigen door mensen die te kennen geven niet in de groep te geloven, en willen ze uitdragen dat zij in staat zijn om als groep iets te bereiken waarmee ze anderen zullen 'verrassen'.

De komende weken zullen we ons in de meetings in eerste instantie richten op het uitvinden van hoe de groep werkt, hoe de vrouwen onderling samenwerken en iets kunnen organiseren. We hebben de vrouwen gevraagd om in de volgende meeting met ideeën te komen voor een kleine activiteit die relatief gemakkelijk te organiseren is. Hiermee kunnen ze ervaren hoe het samenwerken gaat en welke rol de leden van het executive committee innemen bij de organisatie en uitvoering ervan.

Verder zullen Halima en ik de komende tijd ook af en toe afspreken met de executive members om te volgen hoe het gaat, of er vragen zijn, waar ze zoal mee bezig zijn en waar ze eventueel hulp bij nodig hebben.

Ik vind het hartstikke leuk en inspirerend om vanaf het prille begin bij deze groep aanwezig

te kunnen zijn en hun proces te kunnen volgen en begeleiden!

Het is voor mij ontzettend leerzaam en op allerlei terreinen doe ik inzicht en ervaring op: ik leer de vrouwen beter kennen, leer om mijn werkstijl aan te passen aan het leven en de manier van werken hier, leer wat erbij komt kijken om als facilitator een groepsproces te faciliteren en nog heel veel meer!

Om meer inzicht te kunnen krijgen in het groepsproces en de keuzes die binnen de groep door vrouwen gemaakt worden en omdat ik heel graag beter wil begrijpen hoe vrouwen in Banda hun levens leiden, heb ik besloten om de komende weken/maanden een mini-veldwerk-onderzoekje te doen. Hierbij zal ik de vrouwen uit de groep regelmatig bezoeken, aan huis en/of aan het werk. Door mee te doen met hun werkzaamheden en hen te helpen bij hun dagelijkse bezigheden en gesprekken te voeren hoop ik meer inzicht te krijgen in wat hen bezighoudt, hoe zij hun werk doen, wat voor problemen zij in hun dagelijks leven ervaren en hoe ze denken dat de groep hen hierbij kan helpen. Hiermee wordt het voor mij ook gemakkelijker om het groepsproces te faciliteren en denk ik hen als groep beter te kunnen helpen in het vormgeven aan en concretiseren van de ideeën en initiatieven die er zijn.

Ik ben dit jaar Uganda ingestapt met als belangrijkste drijfveer en motivatie om in mijn werkzaamheden direct contact met vrouwen te hebben en echt 'aan de basis' te werken.

En daarnaast op een participatieve manier te werken en ervaring op te doen in het gebruik van bepaalde participatieve methoden. En ik heb mij de afgelopen tijd regelmatig gerealiseerd dat dat precies is wat ik momenteel aan het doen ben!

Marleen Zielhorst

Vervolg...van Floor Verbeek!

Na de installatie van de zonnepanelen op de Creamland School en de officiële beëindiging van mijn werkzaamheden voor Kidogo was er dankzij de gulle giften van donateurs toch nog een redelijk bedrag op de Kidogo-rekening over. Na overleg met en goedkeuring van het Kidogo-bestuur heb ik dit voor een tweetal activiteiten kunnen gebruiken, zodat zowel de Creamland School als ik zelf met een zonnige kijk naar de toekomst kunnen kijken. Hieronder een verslag.

Bureautjes voor de Creamland School

Sinds mijn vertrek in oktober vorig jaar heeft de ontwikkeling van Creamland niet stilgestaan! Met geld van de Nederlandse stichting Friends for People en Alex zelf zijn er enkele lokalen bijgebouwd, meer leraren aangenomen en er is een kamer gekomen waar counseling van leerlingen met een traumatisch verleden kan plaatsvinden.

Een groot aantal kinderen moest echter nog op de grond gaan zitten als er geschreven moest worden bij gebrek aan voldoende bureautjes. Daaraan is nu grotendeels een einde gekomen: door een bijdrage van de Kidogo-donateurs werden zeventig tafels getimmerd, zodat ongeveer tweehonderd kinderen op een normale manier kunnen schrijven. Je zou denken dat het niet zo moeilijk moet zijn om zestig lange planken te kopen en deze met een zaag, hamer en twintig kilo spijkers om te toveren in bureaus, en dat is het ook niet. Vermoeiend is het wel! Het lastigste is dat je in Uganda niets aan anderen kunt overlaten, omdat je dan voor het zelfde geld mindere kwaliteit van materiaal krijgt (het verschil in de zak van de koper gestoken) en er ineens allerlei dubieuze kosten om de hoek komen kijken waarvan je de achtergrond maar moeilijk kunt achterhalen. En zo kwam het dat Alex en ik een dag bezig waren met het inhuren van 'mannetjes', een truck voor het vervoer van de planken, door Kampala rijden op zoek naar voldoende planken van goede kwaliteit, en wachten tot deze allemaal door de schuur-

en zaagmachine heen waren om in elkaar getimmerd te kunnen worden...

Niets Pasen voor de mzee en de timmerman van Creamland, gewerkt moest er worden! En zo kwam het dat er gisteren, 25 maart, een heleboel blij en dankbare gezichtjes te vinden waren en er vanaf nu op Afrikaans ergonomische wijze geschreven kan worden. Namens Alex en de kinderen van Creamland wederom bedankt!

Vervolg Floor.....

Training Project Monitoring & Evaluation

Na mijn jaar in Banda heb ik besloten me op noodhulpverlening te gaan richten. Momenteel ben ik weer in Uganda om deze droom te verwezenlijken. Hoe mijn toekomst er precies uit gaat zien, is nog onduidelijk, maar om mijn capaciteiten op het gebied van project management, die daarbij waarschijnlijk wel een rol gaan spelen, aan te vullen, heb ik de eerste twee weken van maart een training in Project Monitoring & Evaluation aan UMI (Uganda Management Institute, dat in heel Afrika een begrip is) gevolgd.

Kort samengevat komt M&E er op neer de voortgang en het resultaat van een project te meten en uit de uitkomst lering te trekken voor toekomstige projecten. Dit is echter niet eenvoudig en om daadwerkelijk iets te kunnen meten, moet er een gedegen M&E-systeem worden ontwikkeld. Dit verschilt uiteraard per project, maar centraal in elk systeem staan de indicatoren (aanwijsbare, veelal telbare outputs) aan de hand waarvan je de resultaten meet. Deze dienen al aan het begin van het project te worden geïdentificeerd door de organisatie die het project gaat implementeren, maar het komt uiteraard voor dat dit niet

gebeurt, wat het meten van de resultaten bemoeilijkt. Ook komen de belangen van de implementerende partij regelmatig niet overeen met die van de donor, en dat maakt het lastig voor de externe consultant die vaak wordt door de donor wordt ingehuurd (hoewel de organisatie zelf in eerste instantie verantwoordelijk is voor de voortgangsbewaking van het project). Een voorbeeld ter illustratie.

Donor X werkt al jarenlang met implementerende organisatie UgandaY. Tegen het einde van het boekjaar is nog een aanzienlijk bedrag voor projecten beschikbaar, en de donor vraagt aan UgandaY met een kortlopend project te komen waaraan dit bedrag kan worden besteed. Dit project blijkt echter iets te ambitieus voor de geplande drie maanden, en er is nog een flink bedrag over (op zich een redelijk unieke situatie omdat er vaak geld te kort is!) op het moment dat het voltooid had moeten zijn.

Wat te doen? In dit geval zijn de belangen van X en UgandaY het zelfde, want UgandaY moet zich niet alleen verantwoorden ten opzichte van X, maar X ook ten opzichte van de bron van haar gelden, de overheid van haar land.

Doorgaans is het echter zo dat de activiteiten achter lopen op schema of er meer geld wordt besteed dan aanvankelijk voor een activiteit is uitgetrokken, en wordt dit feit door de implementerende partij verborgen om de rest van de fondsen niet in gevaar te brengen. Het rapport dat in dit geval door de externe consultant wordt geschreven wordt dan vaak niet in dank afgenomen, en is het aan de consultant een formulering te vinden die zowel voor de implementerende organisatie aanvaardbaar is en voor de donor acceptabel. Kortom: als externe consultant zit je tussen twee vuren!

Al met al twee zeer interessante weken, en ik dank via deze weg Kidogo nogmaals voor het beschikbaar stellen van het trainingsgeld. Na deze cursus ben ik beter voorbereid op de toekomst, en denk ik daardoor diegenen die het het hardst nodig hebben, beter te kunnen helpen.

Floor Verbeek

Antje van Vodafone, bedankt!

In juli/augustus 2007 heeft Vodafone-medewerkster Antje Artman veel tijd gestoken in het verzamelen van Engelstalige boeken voor het 'Banda Community Development Programme'. Veel collega's reageerden op haar oproep en zochten in oude boekenkasten of op zolder naar Engelstalige studieboeken.

Op 27 februari kreeg ik een e-mailtje van Noach's Ark met het bericht dat de boeken van Vodafone eindelijk waren aangekomen. Een enorme opluchting! Want de studieboeken hadden een lange onzekere reis achter de rug, van een boekenkast of zolder ergens in Maastricht, naar een container op een truck en later weer op een schip getild om vervolgens eindelijk in Mombasa aan te komen en daar gedurende een paar maanden onrustig af te wachten tot het veilig door Kenia getransporteerd kon worden. Wat er in Kenia gebeurd is, blijft onbeschrijfelijk, onverwacht, extreem slecht voor de economie en we kunnen alleen maar hopen dat het land er relatief snel weer bovenop zal komen. Dit terzijde. Wat onze boeken betreft, was er een redelijke kans aanwezig dat een truck met: 'opweg naar Uganda' een aantrekkelijke target werd gevonden door de Keniaan die teleurgesteld is

vanwege de te vriendelijke Ugandese President Museveni, die vond Kibaki (verkiezingen 'gewonnen' in Kenia) te moeten feliciteren met zijn overwinning. Tja, de boeken hebben geluk gehad, denk ik. Daarnaast zullen we het arriveren van de boeken zeker ook te danken hebben aan de volharding van Mission&Relief (transportbedrijf, speciaal voor ontwikkelingswerk projecten) en Noach's Ark.

Met Christopher Lobbo huurde ik een pick-up en op 28 februari haalden we de boeken op. Het waren inmiddels 22 dozen geworden. Bij BCDP aangekomen, konden we onze nieuwsgierigheid niet bedwingen en maakten snel een aantal dozen open. Trots en blij lieten Christopher Kaweesi en Christopher Lobbo de verzameling encyclopedieën, de Windows2000 en International Marketing strategies zien. Maar bij het rode boekje, liepen de twee helemaal over van enthousiasme! Schijnbaar was al menig student komen vragen naar dit fameuse kleine rode boekje en moesten de medewerkers van de bibliotheek hen steeds teleurstellen, want dit boekje had men tot vandaag niet ter beschikking voor de leesgraage student. En om even achter de feiten aan te gaan, heb ik Christopher Lobbo gevraagd, kort een stukje te mailen over de

schrijver, titel en samenvatting van het verhaal dat beschreven staat in dit fantastische rode boekje! Het blijkt dat het boek getiteld is met "Things fall apart" en geschreven door "Chinua Achebe" een Nigeriaan. In Nigeria en in overige Afrikaanse landen een gewaardeerd schrijver.

"Things fall apart", is een tragisch verhaal dat gaat over een voorvechter genaamd: Okonkwo afstammend van de Igbo cultuur en een gerespecteerd leider door de Igbo gemeenschap verblijvende in Umuofia in Oost Nigeria. Okonkwo verdient zijn eer en roem aan een gewonnen gevecht met Amalinze the Cat (zou dit een kat zijn, oei die kunnen in Afrika best groot zijn trouwens).

De overwinning brengt geluk, niet alleen voor Okonkwo, maar voor de hele Igbo cultuur. Hij heeft blijkbaar de smaak te pakken, wat betreft het overwinnen van gevechten en titels, want hij wordt een rijk, machtig man. Dit ten koste van zijn vader. (hoe dit nu precies, ten koste van gaat, weet ik niet, maar dit is wat ik nu van de vertaling kan maken van Chris zijn samenvatting) Schijnbaar is de vader zwak, lui en verwaarloosd, zijn naam is Unoka. Unoka, leent nogal graag een centje en drinkt hiervan overheerlijke palm wijn, met als gevolg dat zijn lieve vrouw en kids, onvoldoende geld beschikken om zichzelf te voorzien van voedsel (hier in Afrika een herkenbaar plaatje trouwens) Binnen de gemeenschap vond men Unoka maar een looser, een mislukkeling, een nietsnut en er werd vaak om hem gelachen. Men refereerde naar hem als: agbala. De vertaling van deze prachtige titel is letterlijk: iemand die net zo zwak is als een vrouw (pardon, dit is een vergissing zeker?) en dus geen land bezit (nog een keer pardon??). Unoka ging dood en alsof dit nog niet genoeg ellende was, liet hij vele schulden achter (laat mij raden, aan zijn lieve vrouw zeker, die vervolgens ook nog eens door zijn eigen familie beroofd wordt met het kleine beetje bezit dat ze had. Ja, zo gaat dat hier). En als jullie nu willen weten hoe het verder afloopt met Okonkwo,

dan raad ik jullie aan naar Uganda te komen en het boek te komen lenen in de bibliotheek in BCDP!

Kort terug naar de werkzaamheden in de bieb. Er wordt op dit moment hard gewerkt aan het nummeren en registreren van alle boeken. Hierna wordt een lijst met alle titels en schrijvers gemaakt, die gekopieerd wordt en verspreid in de wijk. Zo is iedereen op de hoogte van de boeken die te krijgen zijn in de bibliotheek.

Stichting Kidogo en BCDP wil bij deze iedereen binnen Vodafone en alle verzamelaars, bedanken voor hun medewerking en strakke samenwerking. Het was een geweldig project waarvoor Antje zeker mijn complimenten verdient!

Edith Muijers

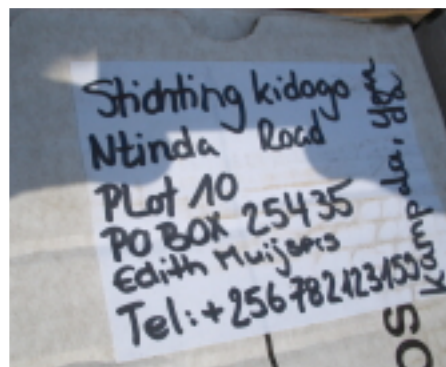
Zelf ook een idee?

Een scale aan initiatieven hebben wij voorbij zien komen de afgelopen jaren. Van de marathon lopen, feesten houden, kleding inzamelen tot studieboeken verzamelen, het kan allemaal!

Heb jij ook een goed idee? Of zou je graag zelf vrijwilligerswerk willen doen gedurende 1 jaar in Uganda? Wellicht liever in Nederland (we zijn nog op zoek naar een Drupal technicus die de Kidogo website af en toe kan aanpassen)? Of heb je vragen?

Neem gerust contact op met het Kidogo bestuur en leg je plan/vraag voor!

e-mail naar: info@kidogo.org

Financieel terugblik op 2007

Kidogo legt graag verantwoording af over het financiële reilen en zeilen van de stichting. Wij willen transparant zijn over de besteding van uw donaties, zodat u kunt zien dat uw geld daadwerkelijk bij projecten in ontwikkelingslanden terecht komt. Wij zijn er trots op dat we kunnen melden dat maar liefst 99% van onze totale uitgaven in 2007 betrekking had op de directe ondersteuning van projecten en vrijwilligers.

2007 is een goed jaar geweest, zoals u hiernaast in het exploitatie-overzicht kunt zien. Door actieve fondsenwerving van de vrijwilligers zijn er veel donaties binnen-gekomen. Daarnaast hebben we het grootste deel van de inkomsten direct weer kunnen besteden aan verschillende projecten en ondersteuning van de vrijwilligers. Van de totale uitgaven is slechts 1% besteed aan kosten. Wij kunnen dit percentage laag houden doordat het bestuur zich op vrijwillige basis inzet

en de meeste kosten die betrekking hebben op de stichting voor eigen rekening neemt. Hierbij gaat het o.a. om de kosten van bestuursvergaderingen, reiskosten en kantoorbenodigdheden. Ook voor 2008 doen wij weer ons best om de kosten zo laag mogelijk te houden en zoveel mogelijk geld te besteden aan mooie en zinvolle projecten.

In 2007 is eur 7.509 besteed aan de volgende projecten:

- *Dental project, BDCP, Banda*
Eur 3.600 - ruim 1.700 kinderen in de sloppenwijk Banda hebben tandheelkundige verzorging gehad en ook is er tandarts-apparatuur aangeschaft.

- *Afvalproject PAPO, Banda*
Eur 374 - impuls voor een vuilnisophaaldienst d.m.v. aanschaf nieuw materiaal en schoonmaakacties in Banda.

- *Waterproject Creamland School, Banda*
Eur 1.360 - aanleg van waterleiding, watertappunt en grote watertank; voor het eerst is er stromend water op het schoolterrein.

- *Stroomproject Creamland School, Banda*
Eur 2.175 – installatie van zonnepanelen, verlichting en een computer voor de schooladministratie

In 2007 heeft u in de verschillende edities van de Kidogo Post over de voortgang en resultaten van deze projecten kunnen lezen.

Hans van Straaten,
Penningmeester Kidogo

Exploitatieinkomsten 2007

Inkomsten	
Enmalige donaties	8.971
Periodieke donaties	270
Overige inkomsten	18
Totaal inkomsten	9.259

Uitgaven	
Projecten	7.509
Ondersteuning vrijwilligers	1.200
Administratie- en bankkosten	92
Totaal uitgaven	8.801

Exploitatieresultaat 2007 458

Vermogensoverzicht

Vermogen per 1-1-2007	3.155
Exploitatieresultaat	458

Vermogen per 31-12-2007 3.613

Giro

1878173

Maastricht

www.kidogo.org